

104. DE WEST-HINDER VERGAAN

Woorden van Jan Bullaert.

Melodie: "De Blanke slavin".

In 1953 gezongen door Pol Hagers en opgenomen door Jef Klausing in "Het Groot Oostendsch Liedtboek", 1991.

In december 1912 woedde een hevige storm op de Noordzee. De West-Hinder werd geraamd door een lichter die gesleept werd door de stoomsleper "Ecbatana". Het lichtschip zonk in minder dan 20 minuten. De tien koppen stierven er, ze lieten 7 weduwen en 20 wezen na.

♩ = 126

DE WEST - HIN-DER IN DE GROND GE - BOORD DAAR HOORT MEN

O-VERAL VAN SPRE - KEN ME - NIG KLOEK MAN LIGT IN ZEE - VER -

SMOORD BA - TEN NIET AL HUN-NE KRE - TEN NU LIG-GEN ZIJ

AL-LEN TE SAAM BE - GRAVEN IN DE O-CE - AAN DENKAAN DE WE - DUW

26

VROU WEN EN AAN DE KIN-DER-TJES KLEIN DIE THANSZON - DER HUN

33

TROU - WE VA-DER OF ECHT-GE-NOOT ZIJN ZIET ZE DE HAND - JES

40

VOU - WEN DE DIE-PE BE - PROEF - DE LIEN - MEN HOORT DE KIN -

47

DREN BO - VEN LIEN VA - DER NOOIT ZUL'N Z'HEM WE - DER - ZIEN

Tweede melodie

$\text{♩} = 126$

DE WEST-HIN - DER IN DE GROND GE - BOORD DAAR HOORT MEN O -

6

VER - AL VAN SPRE - KEN ME - NIG KLOEK MAN ZEE OP ZEE VER -

12

SMOORD OCHBA - TEN DAN NIET AL KUN - NE KRE - TEN EN NU LIG-GEN

18

ZIJ DAAR AL-LEN TE - SAAM BE - GRA-VEN ZIJN ZIJ IN D'O - CE - AAN

25

REFR

DENK AAN DE WE - DUW - VROU - WEN EN AAN DE KIN-DER-TJES

31

KLEIN DIE NU ZON - DER HUN TROU - WE VA-DERS EN MAN - NEN

39

ZIJN ZIET ZE DE HAND - JES VOU - WEN DE DIEP BE - PROEF - DE

47

LIEN MENDOORT DE KIND' REN SME - KEN BO - VEN - DIEN VA -

53

DER NOOIT ZUL - LEN WIJ U ZIEN

1.

De West-Hinder in de grond geboord,
 Daar hoort g' overal van spreken.
 Menig kloek man ligt in zee versmoord,
 Baten dan niet allemaal hunne kreten?
 Nu liggen zij, allen te saam,
 Begraven in de Oceaan!

REFREIN

Denkt aan de weduwwrouwen en aan de kindertjes klein
 Die thans zonder hun trouwen vader of echtgenoot hier zijn.
 Ziet ze de handjes vouwen, de diep beproefde liën.
 Men hoort de kinderen smeken, bovendien:
 Vader, nooit zullen we u wederzien.

2.

De West-Hinder die lag op zijne plaats
 Om in tijd van nood hulp te bieden.
 Maar opeens een kreet weerkaatst:
 Van in groote nood zijnde zeelieden.
 Met moed zijn zij er heen gegaan;
 Nu liggen zij daar met man en muis vergaan.

REFREIN

3.

Hoe vreselijk, ja, dit ongeluk
Dat hier in de stad zich verspreidde.
De vrouwen zijn naar de zee gevluht,
't Was om hunne man te bevrijden.
Doch te laat, sprak ook de Heer,
De braven en waren er niet meer.

REFREIN

4.

En daag'lijks ziet men aan het strand
Kind'ren en vrouwen staan treuren.
Nog niet hun lijk is aangeland,
Zoo iets heeft men nooit weten te gebeuren.
De vrouwen tegaar smeken op hunne knien:
Mag ik zijn lijk nog eens wederzien?

REFREIN